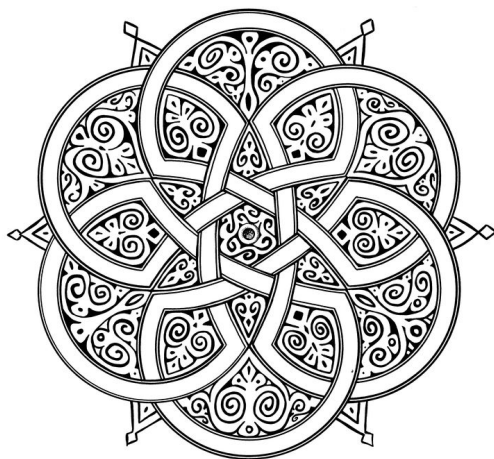

ISLAMSK LEVEMÅTE

KUNNSKAP OM ISLAM FOR STORE OG SMÅ

Quranic Education Society (QES-Norway) © 2017

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ

Erklær at dette er sannheten fra Allah. Dermed la den som vil tro, tro på den, og la den som vil avstå, avstå fra den (18:29).

Tittel : Islamsk Levemåte
ISBN : 978-1544000312
Copyrigh : Quranic Education Society – Norway
Forfatter : Ghulam Ahmad Parwez (1903 - 1985)
Oversetter : Sheraz Akhtar

post@qes.no

www.qes.no

FORORD

Vi har gleden av å presentere denne boken som er skrevet for barn og voksne med ingen eller lite kunnskap om Islam. Formålet med denne boken er å forklare grunnleggende leveregler av Islam for en hvilken som helt leser, ved å henvise til relevante vers fra Koranen.

Fremtiden av en nasjon er alltid avhengig av hvordan den oppdrar dens yngre generasjon. Dagens muslimer verden rundt er bekymret for hvordan påvirkninger fra media og dårlige sosiale verdier kan påvirke unge sinn til å tro på forestillinger om Islam som går imot Koranens lære. Derfor er innføring og undervisning av Koranens verdier like viktig i dag som den alltid har vært.

Imidlertid er ikke denne boken kun for unge muslimer. Mennesker i alle aldre og tro kan ha nytte av et innblikk i Koranens verdier.

Denne boken består av Koranens påbud som viser vei til dannelsen av et islamsk samfunn. Den er ikke en filosofisk avhandling, men en enkel beskrivelse ment for de unge, så vel som for de som har verken tid eller tilbøyelighet til å gå inn i detaljer på ting.

Forhåpentligvis vil denne introduksjonen vekke interesse hos lesere som vil motivere dem til å søke etter ytterligere kunnskap og forståelse.

Det er en glede å ha fått realisert vårt mål å oversette islamsk litteratur til bokmål, og samtidig presentere koranenes budskap, slik at den unge generasjonen kan danne seg et riktig bilde av Islam.

Vi ønsker å takke alle som har bidratt med dette oversettelsesarbeidet.

INNHOOLD

1	GRUNNLEGGENDE FAKTA	11
1.1	Hva er islam?	11
1.2	Islam og muslim	12
1.3	Allahs lover	13
1.4	Hva er Imaan?	14
1.5	Rabubiyah.....	15
1.6	Islamsk samfunn	16
1.7	Ingen uviktige saker	17
2	GRUNNLEGGENDE PRINSIPPER	19
2.1	Respekt for menneskeheten	19
2.2	Gutter og jenter	20
2.3	Personlig ansvar.....	20
3	PERSONLIGE KVALITETER	22
3.1	Disiplin.....	22
3.2	Praktisk liv	22
3.3	Ærlig fortjeneste	23
3.4	Forbruk	23
3.5	Mat og drikke.....	24
3.6	Akseptabel mat.....	25
3.7	Overflod.....	25
3.8	Hvordan skal maten spises?	26
3.9	Det vakre i livet.....	26
3.10	Påkledning	26
3.11	Skjønnhet og forholdsmessighet	27
3.12	Helse og renslighet.....	27
3.13	Renslighet.....	28
3.14	Vin og spill	28
3.15	Rusmidler	28
3.16	Konversasjon	30
3.17	Ideell prat	31
3.18	Vulgaritet.....	31
3.19	Arroganse	32
3.20	Rykter	33
3.21	Intellektuelt blinde	33
3.22	tdanning og Kunnskap.....	34
4	SAMHANDLING	36
4.1	Hilsener	36
4.2	Muslimske hilsener	36
4.3	Anstendig oppførsel.....	38
4.4	Samarbeid	39
4.5	Gjensidig konsultasjon	40
4.6	Oppfyll forpliktelser	41

4.7	Lån.....	42
4.8	Tilbakelevering av lån	42
4.9	Åger	43
4.10	Handel	44
4.11	Mål og vekt.....	44
4.12	Rettferdighet	45
4.13	Rettferdighet overfor fienden	45
4.14	Betrodd gods	46
4.15	Nasjonal betrodd gods	47
4.16	Bevis	48
4.17	Falsk forklaring	49
4.18	Bestikkelse.....	49
4.19	Sosial etikette	50
4.20	Forsamlingsetikette	50
4.21	Tillatelse til å forlate	51
4.22	Invitasjon til et måltid.....	51
4.23	Misunnelse	51
4.24	Baktale	52
4.25	Spionering.....	52
4.26	Klengenavn	52
4.27	Ikke spre ondskap	53
4.28	Ærekrenkelse	53
4.29	Mistanke	53
4.30	Latterliggjøring	54
4.31	Forfengelig diskusjon	54
4.32	Sinne.....	55
4.33	Benådning.....	55
4.34	Selvreform	56
4.35	Reform av medmennesker	56
4.36	Merk et godt råd.....	57
4.37	Hykleri	58
5	FAMILIELIV	59
5.1	Et eldre medlems ansvar	59
5.2	Ektemann og kone	60
5.3	Ekteskap	60
5.4	Ekteskap med en jente.....	60
5.5	Fordeling av arbeidet	61
5.6	Balansert liv	61
5.7	Barn	62
5.8	Foreldre	63
5.9	Lydighet til forfedrene	64
5.10	Slektninger.....	64
5.11	Ansatte	65
5.12	Naboer.....	65
5.13	Venner.....	66
5.14	Foreldreløse.....	67
5.15	Trengende.....	68

5.16	Tiggere.....	69
5.17	Veifarende	69
5.18	Veifarendes rett.....	70
6	MUSLIMENES KOLLEKTIVE LIV	72
6.1	En kompakt nasjon	72
6.2	Sektvesen	73
6.3	Broderskap blant de troende	74
6.4	Hvordan bli kvitt sekterismen?.....	74
6.5	Islamsk sosial orden	75
6.6	Ingen partier	75
6.7	Verdensmuslimene	75
6.8	For menneskeheten som et hele	76
7	FORHOLD TIL IKKE-MUSLIMER.....	77
7.1	Lik behandling av alle.....	77
7.2	Betydningen av ordet kafir.....	77
7.3	BESKYTTELSE AV BEDEHUS.....	78
7.4	Store ikke-muslimske personene	78
7.5	Respekt for Allahs budbringere	79
7.6	Trosfrihet.....	79
8	SAMMENDRAG	82

1 GRUNNLEGGENDE FAKTA

1.1 HVA ER ISLAM?

Eksempel I

Anta at en bilulykke forekommer på en vei. A som kjører bil nordover, og B som kjører sørøstover, kolliderer med hverandre. Politimannen som har trafikkjenteneste vitner denne hendelsen. Han løper bort til B og forteller ham at ulykken var hans feil. Vedkommende innrømmer feilen, og alle skriver under forsikringspapirer i henhold til det.

Hvordan kunne politimannen straks bedømme at det var B som hadde kjørt feil? Hvorfor innrømmet sistnevnte sin feil så hurtig?

Dette fordi det finnes en trafikklov som sier at en sjåfør skal alltid kjøre på sin høyre side av veien. Siden B kjørte på feil side, som forårsaket ulykken, kunne alle se hvem som hadde skylden. Den som gikk imot denne loven ble derfor funnet skyldig, mens den som kjørte på sin høyre side, unngikk straffeforfølgelse.

Eksempel II

Anta at en gutt blir ført til et sykehus med et brannsår på hånden. Han skriker av smerte. Faren hans fortsetter å si at han fikk det som fortjent. Faren hadde forklart ham flere ganger at det er farlig å leke med ild, men han hadde ikke brydd seg. Faren regner med at nå har gutten fått seg en lærepenge og kommer forhåpentligvis ikke til å gjenta en slik feil.

Hvorfor ble denne gutten skadet av ilden? Fordi han handlet i mot en lov. Du vil nå kanskje lure på hvilken lov denne gutten handlet imot? For dette må du forstå følgende:

Det er en naturlov som sier at ild må håndteres varsomt. Når ild ikke blir respektert, påfører den skade.

Loven som er nevnt i det første eksemplet, altså å holde seg til høyre side på veien, er menneskelagd. Loven som er nevnt i det andre eksemplet, altså at uforsiktig håndtering av ild kan påføre brannskader, er laget av Allah. Allah har laget en rekke slike lover. Når mennesker bryter disse lovene av Allah, blir de straffet i form av negative konsekvenser.

1.2 ISLAM OG MUSLIM

Det å leve et liv i samsvar med lover laget av Allah, kalles for *Islam*, og en som strengt overholder disse lovene, kalles for *Muslim*. Allahs lover som omhandler menneskelige levereregler, ligger trygt bevart i Koranen.

Du bør også huske på at å etterleve lover laget av Allah, gjør livet trygt og fredelig, og ved å gjøre dette, sørger du også for at dine medmennesker har det trygt. Hvis B hadde fulgt trafikklovene, kunne han og den andre bilen hatt det trygt. Derfor kunne begge bilene ha vært sikret. Således betyr Islam fred og sikkerhet.

1.3 ALLAHS LOVER

Du kan ha sett i mange land at når to kjøretøy kolliderer med hverandre, prøver iblant den skyldige sjåføren å stikke av for å unnsnippe straff. Hvis han arresteres av politiet, prøver han å komme med bestikkelser til tjenestemannen for å unnsnippe straff. Det å prøve å unnsnippe straff etter å ha begått en straffbar handling hjelp av bestikkelser, og å få saken avgjort til sin fordel, er iblant altfor lett.

La oss nå vurdere tilfellet av gutten som fikk seg brannskader. Denne gutten hadde stukket sin hånd i ilden mens han satt i et lukket rom hvor ingen passet på han. Når han først hadde begått en urett handling imot ildens natur, kunne ingen bestikkelser redde han fra straffen som fulgte.

Dette er den grunnleggende forskjellen mellom det å ikke etterleve lover laget av Allah, i forhold til menneskelagde lover. Den som ikke adlyder menneskelagde lover, har av og til en mulighet til å slippe unna, men det finnes ikke den ringeste mulighet til å unnsnippe konsekvenser av å gå imot lover laget av Allah.

Av og til er det slik at en som begår en straffbar handling i henhold til menneskeskapte lover, unnslipper, mens en annen blir straffet i hans sted. Derimot kan ikke slikt skje når det er Allahs lover som ikke blir overholdt. Det er umulig at én person skal stikke hånden sin i ild, og en annen person skal få seg brannskader og smerter i stedet for den skyldige. Dette er den andre grunnleggende forskjellen mellom menneskeskapte lover og Allahs lover. I henhold til Allahs lover vil kun det skyldige møte konsekvenser for hans handlinger, og ingen andre.

1.4 HVA ER IMAAN?

La oss anta at en person har vært sulten de siste tre dager og føler seg meget svak. Han går hjem til en venn, som tilbyr han en tallerken med varm, deilig mat. Han går glupsk mot maten. Straks han tar en skjefull i munnen, kommer noen løpende fra kjøkkenet og forteller at ved en feiltakelse har kokken tilsatt gift i maten istedenfor salt. Tror du denne sultne personen kommer til å spise denne maten nå? Nei, han spiser den selvfølgelig ikke, men prøver å tåle sultfølelsen noe enda lenger. Hvorfor vil han ikke spise denne maten til tross for sin ekstreme sult? Fordi han har en sterk overbevisning om at hvis han spiser denne maten, vil han dø for sikkert, mens sult kan han kanskje tåle en stund til. Hvor mye noen enn prøver å få han til å spise denne giftige maten, kommer han aldri til å gjøre det.

En fast overbevisning rundt lovene laget av Allah, kalles for *imaan*, og en som har en slik overbevisning kalles for *momin*.

Det er tydelig at en slik person vil alltid sikre seg fra de skadelige virkningene som oppstår fra ulydighet mot Allahs lover. Dette er grunnen til at en sterk overbevisning til Allahs lover fører til fred. En *momin* redder ikke bare seg selv fra slike skadelige virkninger, men redder også andre mennesker fra dem. Således blir han et instrument for å skape fred i verden. At menneskeheten holder seg trygg og fredelig, ved å adlyde guddommelige lover, skyldes Allahs egenskap av å være *al-moumin*, altså en som skaper fred.

Det er allerede nevnt at en person som ikke spiser giftig mat, reddet seg selv fra dens giftige virkninger. Det er også sant at en sulten person som velger å ikke spise gift, blir ikke kvitt sin sult av den grunn. Til dette trenger han annen ufarlig og næringsrik mat. Det tyder på at mennesker ikke bare trenger beskyttelse mot skader, men også andre ting som bringer nytte. Hva slags nytte dette er, skal bli forklart under neste overskrift.

1.5 RABUBIYAH

La oss nå vurdere et eksempel hvor du kjøper en papegøye for å oppdra den. Du setter fuglen forsiktig inn i et bur, slik at katter ikke kan ta den. Så gir du den mat og vann så dens kropp skal kunne vokse. Du jobber også med å lære fuglen å mime og passe på at den lærer å imitere noen gode ord. På arabisk kalles hele denne prosessen for *Rabubiyah*, som betyr å gi fysisk og psykisk næring. Den som sørger for slik næring, kalles for *Rabb*. Vi bruker ordet *Rabb* for Allah, fordi Han har skapt midler for å kunne nære den menneskelige kroppen, og har også skapt evnen til å lære i mennesket.

Til tross for alt dette kjenner vi til det faktum at mange mennesker i verden ikke får tilstrekkelig mat til å stanse sult, eller nok klær til å dekke kroppen, eller et sted å bo, eller nok midler for å kunne bli behandlet når de er syke, eller noen ordninger for at deres barn skal få seg en utdannelse. Med andre ord, så har de ikke tilstrekkelige midler til å ernære deres fysiske eller psykiske behov. En kan spørre seg selv hvorfor situasjonen er slik til tross for det faktum at Allah har gitt oss mennesker nok midler for at hele menneskeheten skal kunne fortsette å leve? Grunnen til dette er at mennesker selv ikke har klart å tilrettelegge riktige forholdene for noe slikt.

Folk som Koranen kaller *momin* er pliktige til å sørge for adekvate arrangementer slik at alle mennesker får nok mat, og at deres barn oppdras på en skikkelig måte. Samfunn der slike forhold finnes, kaller Koranen for "islamsk samfunn".

1.6 ISLAMSK SAMFUNN

For at et samfunn kan kalles for islamsk, skal det fremme fred og harmoni blant sine borgere, og sørge for deres utvikling ved å imøtekomme deres fysiske og intellektuelle krav. Det er klart at kun et samfunn som er opprettet på grunnlag av Allahs lover, og som aldri bryter disse lovene, kan kalles islamsk.

En kan dermed spørre hvor vi kan finne disse lovene. Disse lovene har Allah formidlet til oss mennesker via den siste budbringeren *Mubammed* (fred på ham) gjennom åpenbaringer. Disse lovene ligger nå trygt bevart i Koranen. Nettopp disse lovene kalles påbud av Koranen. Koranen sier følgende om samfunn som ikke lever i henhold til disse reglene.

De som ikke avgjør sine anliggender i samsvar med lovene gitt av Allah, er benekttere av sannhet. (5:44)

Således har Koranen avklart forskjellen mellom en med overbevisning (*momin*) og en benekter av sannhet (*kafir*). Den første tror og handler i samsvar med påbudene fra Koranen, mens den siste ikke gjør det. Ordet *kafir* er ikke et skjellsord, men betyr en som ikke lever i henhold til Koranens gitte veiledning og lover.

Kjære leser! Koranen dekker mange emner og er mer komplisert enn de enkle eksempler som har blitt presentert hittil. Du kommer til å forstå og lære mer om Koranens påbud under din mentale utvikling. Denne boken inneholder kun de påbudene som angår dagliglivet. Les dem grundig, og prøv å forstå dem. Ikke bare det, men du må også handle i henhold til dem. Kun det du handler i henhold til, er nyttig. I motsetning til dette, hvis du forstår visse ting, men ikke handler i henhold til dem, vil de ikke være nyttige for deg. For eksempel, hvis du forstår at fysisk trening bygger opp kroppen din, mens du i praksis ikke driver noen fysisk trening, kan du ikke forvente å bli sunn og sterk. På tilsvarende vis er ikke kun forståelse av Koranens lover nyttig. Det som er viktigere er å handle i henhold til dem.

1.7 INGEN UVIKTIGE SAKER

Her i denne boken har vi tatt for oss noen mindre saker av dagligdags betydning i henhold til Koranens veiledning, men det betyr på ingen måte at de er uviktige. Selv småsaker er svært viktige i dagliglivet. La oss reflektere over dette ved hjelp av et eksempel.

Anta at en viss person har ris, kjøtt, smør, vann, krydder og brensel. Han mestrer kunsten av å tilberede en deilig rett med disse ingrediensene, men så skjer det at han ikke har fyrstikkeske eller lighter med seg. Vil denne personen kunne klare å tilberede maten med kun de ingredienser han har til rådighet uten muligheten til å gjøre i stand ild? Mangel på fyrstikkeske kan virke til å være en mindre sak, men har likevel sin egen betydelige plass i prosessen. Nettopp slik er selv småsaker viktige i livet. Koranens påbud kan både være store eller små, men de er alle like viktige. Derfor er det avgjørende at du forstår dem alle.

2 GRUNNLEGGENDE PRINSIPPER

2.1 RESPEKT FOR MENNESKEHETEN

Alle barn er like ved fødselen av, fordi de er mennesker. Ingen av dem er rike eller fattige, høykaste eller lavkaste, høyerestående eller tjenere. Disse forskjellene skapes av oss mennesker først etter fødselen. Alle prøver å ta vare på de rikes barn, men få kommer for å se på et barn som blir født hos fattige foreldre.

Forskjellsbehandlingen mellom et barn som blir født i et slott og et barn som blir født i en tjenerbolig tilknyttet det samme slottet, oppstår allerede etter fødselen. De aller fleste viser respekt overfor et høyere stående barn, men håner tjenerens barn. Det er ikke barnets feil at det blir født i et fattig hjem, og det er heller ingen prestasjon å bli født hos en rik familie. Derfor er det urettferdig å skille det ene fra det andre. På samme vis er det fullstendig feil å skille mellom folk fra en lavkaste og en høykaste.

Vi har vist samtlige Adams barn ære! (17:70)

Derfor er alle mennesker likeverdige, uansett hvilket land, nasjon eller rase de tilhører, eller hvilket språk de snakker. Familie, status, klasse, kaste, skjønn, religion eller farge, er ingen gyldige faktorer for forskjellsbehandling av mennesker. Alle mennesker er like mye verdt i henhold til Islam og har like stor krav på respekt. Koranen skiller på mennesker og tildeler dem forskjellige stillinger, men denne forskjellen er ikke basert på de nevnte faktorer. Derimot sier Koranen følgende:

Og alle er inndelt i grader i henhold til det de har gjort. (46:19)

Dette betyr at i henhold til Islam vil en som utfører gode gjerninger ha mer respekt enn en som utfører dårlige gjerninger. Hvis et menneske utfører dårlige gjerninger, vil dets posisjon i samfunnet svekkes. På samme vis, hvis en person begynner å utføre gode gjerninger, vil hans posisjon gradvis styrkes.

Således skal ens posisjon i samfunnet være i forhold til kvaliteten av hans gjerninger.

Den mest rettferdige blant dere har størst ære hos Allah. (49:13)

2.2 GUTTER OG JENTER

De fleste verdsetter gutter mer enn jenter, og menn anses overlegne i forhold til kvinner. Dette er ikke tillatt i henhold til Islam. I følge Koranen er menn og kvinner likeverdige i fra fødselen av, og har lik krav på respekt. Som tidligere nevnt, er kriteriet for respekt kun kvaliteten av gjerninger.

Jeg vil ikke la ens strev gå tapt for noen blant dere, for menn eller kvinner, dere er ett. (3:194)

2.3 PERSONLIG ANSVAR

Vi alle vet at trening om morgenen er bra for helsen. La oss anta at en person ønsker å bedre helsen sin, men fortsetter å bli liggende i sengen. Han ber heller tjeneren sin ta en daglig spasertur på fem kilometers. Tror du det vil gjøre han noe godt? Selvsagt ikke. På samme vis kan det ikke forekomme at en unge studerer regelmessig hver dag, men i stedet for ham skal intellektet øke hos en annen som aldri studerer, og som kaster bort tiden sin på lek. Således utsier Koranen:

En godskrives det en har fortjent, og belastes med det en har fortjent. (2:286)

Dette betyr at en som gjør godt, blir belønnet, og en som handler dårlig, taper.

Ingen kan bære en annens byrde. (53:38)

Alle skal være ansvarlige for sine egne gjerninger. Ansvar for det en gjør, kan ikke overføres til noen andre. Dette kalles Allahs konsekvenslov. Derfor skal enhver gjerning bli gjengjeldt i henhold til innsatsen som legges inn.

3 PERSONLIGE KVALITETER

3.1 DISIPLIN

Bare tenk hvordan Universet fungerer. Alle objekter i Universet jobber kontinuerlig for å etterleve den oppgaven som Skaperen har tiltrodd dem. Solen skinner på et bestemt tidspunkt og går ned igjen på et bestemt tidspunkt. Derfor er det en velordnet opp- og nedgang for solen og månen. Det forekommer endringer i årstidene med jevne mellomrom. Faktum er at alle prosesser som foregår i naturen, er deler av et perfekt system. Islam forventer en tilsvarende oppførsel av regelmessighet og konstant strev av menneskene.

Intet tilkommer et menneske uten det mennesket selv har strevet for (53:39)

Koranen har gjentatte ganger beskrevet en tilknytning til "troen på Allah" og "gode gjerninger". Dette betyr at en muslim er en som tror på lovene av Allah, som er å finne i den Hellige Koranen, samt en som utfører gjerninger som fremmer utviklingen av hans eller hennes muligheter, og som er til fordel for menneskeheten. Derfor avhenger menneskets suksess og nederlag av dets handlinger.

Dere skal få konsekvenser i henhold til deres handlinger (45:28)

Sendebudet, og de som tror med ham, satser deres liv og eiendom. Disse har alt godt i vente. Disse vil det gå godt (9:88)

3.2 PRAKTISK LIV

Målsettingen for denne strevingen fra en troendes side, der han eller hun bruker sin formue og er innstilt på å ofre livet, er å etablere et sann islamsk samfunn, hvor hver enkeltes behov blir oppfylt, og hvor de får muligheter til utvikling. I henhold til Koranen oppnår ikke et menneske noe uten å streve for det, og utbyttet av ens gjerninger kan ikke overføres til noen andre. Islam lærer mennesket å handle og streve hardt, og på den måten oppnå resultater av sine gjerninger.

3.3 ÆRLIG FORTJENESTE

Fordi Islam legger så stor vekt på et liv i strev, er det åpenbart at det å leve på andres fortjeneste betraktes som galt. De som lever på andres fortjeneste kalles for *mutrafeen* på arabisk. Som det nevnes i så mange av Koranens vers, er *mutrafeen* fiendene til Guds budbringere og den livsstilen de bringer med seg. De er ørkesløse og dovne, unngår å arbeide og skaper ikke sin egen fortjeneste. De ønsker heller at andre skal tjene noe for dem. De er som parasitter som lever på andres arbeid. Koranen er absolutt i mot slike mennesker og sier følgende til de overbeviste:

Søk deres fortjeneste i henhold til Allah (29:17)

Hva menes med "i henhold til Allah"? Det betyr den måten å skaffe seg fortjeneste på, som er tillatt i henhold til Koranen. I motsetning til dette er ulovlige metoder strengt forbudt.

Hva er disse ulovlige metodene? Det er som for eksempel å tilegne seg andres verdier ved bedrag, ved å stjele, ved å utnytte noens svakhet, eller å rane til seg andres fortjeneste eller å erobre noe en annen har krav på.

3.4 FORBRUK

Som nevnt, skal vi arbeide for å tjene til livets opphold. Vi skal være moderate i det vi bruker av det vi tjener. Overflod er ikke tillatt. Koranen har brukt ordene *asraf* og *tabzæer* for dette forbudet. *Asraf* betyr å bruke mer enn det som trengs for å oppfylle et spesielt behov, mens *tabzæer* betyr å forbruke uten at det er noe behov, for eksempel overflødig forbruk i bryllup og begravelser osv.

Det neste viktige spørsmålet er at hvis vi skulle tjene mer enn det vi trenger, hva skal vi gjøre med denne ekstra formuen som blir igjen etter at vi har kjøpt det vi trenger? Vi vet at det er mange mennesker her i verden som ikke tjener nok til å kunne oppfylle sine grunnleggende behov. Det finnes andre som er fysisk uegnet til å tjene noe på grunn av sykdom eller ulykker. Det er dermed ansvar at det islamske sosiale samfunnet å oppfylle behovene til slike mindre heldige personer. Koranen sier at slike trengende personer skal få

hjelp av våre overskuddspenger som en rettighet. Hva sier Koranen om hvor mye vi skal gi slike personer?

De spør deg hvor mye de skal bruke (på andre). Si: Det som dere har mer av utover deres behov (2:219)

Samfunnets sosiale organisasjon skal sørge for å samle inn våre overskuddspenger, og gi dem videre til trengende personer. Koranen beskriver dette:

Hold deres fortjeneste åpen i henhold til Allahs forskrift (2:195)

I samfunn hvor en slik sosial organisasjon ikke eksisterer, kan vi gi disse pengene direkte til dem vi anser som trengende. I et sann islamsk samfunn vil en slik organisasjon alltid eksistere. Der hvor en slik organisasjon ikke finnes fra før, bør muslimer prøve å etablere en. En slik organisasjon kalles islamsk styresmakt, dvs. en styresmakt som er ansvarlig for å håndheve Koranens lover og pålegg. Å opprette og vedlikeholde en slik organisasjon er det fremste ansvaret av muslimer.

3.5 MAT OG DRIKKE

Allah har forbudt oss å konsumere følgende fire artikler:

Han har kun forbudt dere dødt kjøtt, og blod, og svinekjøtt og det som er forbundet med noe annet enn Allah (2:173)

Å finne et dødt dyr, og deretter spise den kan være farlig. Dyret kan ha dødd av sykdom. Når blod har blitt tappet fra dyret så skal det kastes og ikke brukes til mat. Ekspertene forteller oss at svinekjøtt er mer utsatt for sykdommer enn noe annet kjøtt. Men vitenskapen kan nå også finne andre grunner til at dette har blitt forbudt. Genetisk sett er griser ganske lik mennesker. Kannibaler har også sagt at svin smaker veldig lik menneskekjøtt. Faktisk har de et navn for mennesker som betyr "høye svin". Det er også forbudt å spise noe som har blitt dedikert til noen andre enn Allah.

Dette innebærer også mat som blir dedikert til helgener, profeter, døde forfedre, eller en guddom. Slikt mat bør heller ikke spises. Disse fire forbudte artikler bør unngås. Men hvis man ikke klarer å finne noe annet å spise og føler seg tvunget av sult, så er det lov å spise slikt mat i en meget begrenset mengde. Om det skulle være slik at man ikke har klart å finne noe annen mat for en lengre periode og føler seg tvunget til spise noe for redsel av sult, så har man lov å stille matlysten sin ved å spise noe av det som er nevnt over.

3.6 AKSEPTABEL MAT

Bortsett fra disse fire nevnte artikler som er nevnt ovenfor, er ikke noe annet gjort forbudt for å spise. Men når det gjelder andre ting, så sier Koranen at vi skal spise det som er *tayab* for oss. *Tayab* betyr noe som er behagelig i henhold til smak, syn, aroma og som også er sunt for kroppen.

Spis av det som jorden frembyr, og som er tillatt og godt. (2:168)

Det er ikke lov å erklære mat som egentlig er tillat (*halal*) som forbudt (*haram*). Om du ikke liker noe som egentlig er tillat, så kan du bare la være å spise det, i stedet for å begynne å erklære det som forbudt for også andre.

Dere som tror, forby ikke gode matemner som Gud har tillatt dere, og gå ikke over grensen. Gud liker ikke folk som går over grensen! (5:87)

3.7 OVERFLOD

Ikke bruk mer på maten deres enn det dere har råd til. Spis simpel, delikat og næringsrik mat, i stedet for å sløse bort penger på unødvendige artikler. Spis heller ikke mer enn det som trengs for å tilfredsstille matlysten.

Spis og drikk, men vær ikke lettsindige. Han liker ikke de lettsindige (7:31)

3.8 HVORDAN SKAL MATEN SPISES?

Dere kan spise alene eller sammen med andre:

Dere rammes ikke av skyld om dere spiser sammen, eller adskilt
(24:61)

Det spiller ingen rolle om dere spiser på østerlig vis ved å sitte på en duk som ligger på gulvet og bruker hendene for å spise, eller på vestlig vis ved å sitte på en stol med et bord foran og ved å bruke kniv og gaffel.

3.9 DET VAKRE I LIVET

Islam har ikke forbudt bruk av kunstgjenstander og vakre ting, og den oppmuntrer en til å se pen ut.

Si: Hvem har forbudt Allahs vakre (gaver), som Han har fremskaffet for sine tjenere,... (7:32)

3.10 PÅKLEDNING

Formålet med klær er å beskytte kroppen mot varme og kulde samt å dekke til det som er skamfullt. I tillegg til dette må man også passe på at de klær som en tar på seg, er attraktive.

Vi har gitt dere klær til å dekke deres nakenhet, og til pynt. (7:26)

3.11 SKJØNNHET OG FORHOLDMESSIGHET

Alt Allah har skapt er vakkert og forholdsmessig. Alt som er forholdsmessig, utstråler skjønnhet. Forholdsmessighet betyr verken for mye eller for lite, men akkurat passe.

Skjønne og gode er alle de ting Han har skapt (32:7)

Således må hvert aspekt i menneskelivet være forholdsmessig. En må alltid ha en ren og sunn kropp, ha på klær som ser pene ut, men som ikke er overdådige, ha en vakker karakter og rettskafne lengsler. Ved å passe på slikt kan man gjøre sitt liv henrivende i denne verden og i den som kommer.

Vår Herre, gi oss gode ting i denne verden og gi oss gode ting i den kommende (2:201)

Det er ikke bra å holde seg selv ustelt og lite tiltrekkende, men det betyr heller ikke at vi skal ødsle tiden på å gjøre oss selv prangende.

3.12 HELSE OG RENSLIGHET

Kunnskap er en stor velsignelse for mennesker, og er meget essensiell. En sunn kropp og et sunt sinn er like viktige.

Allah har gitt han overflod av kunnskap og kroppsstyrke! (2:247)

Hvis man blir syk, er det viktig å få behandling. Allah har skapt så mye som fremmer helse, og som kan brukes til medisiner.

For eksempel så sier Koranen følgende om honning:

I dette (honning) er det helbredelse for mennesker. (16:69)

Hvis vi handler i mot Allahs lover for god helse, blir vi syke. Hvis vi følger disse lovene, holder vi oss friske. Abraham som var en av Allahs budbringer, viste vei.

Og når jeg er syk, helbreder Hans lover meg (26:80)

3.13 RENSLIGHET

Og Allah elsker dem som renser seg (9:108)

Renslighet betyr ikke bare kroppslig renslighet og rene klær, men også renhet i sinn, tanker og målsettinger.

3.14 VIN OG SPILL

Koranen sier:

Dere som tror! Alkohol, lykkespill, avgudsdyrkelse og pil (til loddkasting) er ikke annet en gru, og et satanisk verk. Unngå det, så det må gå dere godt (5:90)

3.15 RUSMIDLER

Ordet *khamr* betyr å dekke til, å legge et teppe på en viss gjenstand. Fordi rusmidler og alkohol legger et teppe over det menneskelige intellektet, kalles de for *khamr*. Ordet *khamr* omfatter alle sorter rusmidler som dekker til eller fordummer det menneskelige intellektet og svekker årvåkenhet. Derfor må all slik handling som skader menneskets beslutsomhet og arbeidsinnsats, unngås.

Ordet *maisra* oversettes ofte til pengespill, men opprinnelsen til dette ordet peker mot betydning av "overflødig tid". For å underbygge dette kan vi se på vers 2:280 der dette ordet har blitt brukt til å si:

Gi ekstra tid til en skyldner som har problemer med å tilbakebetale sin gjeld. (2:280)

Selv det moderne ordtaket sier "overflødig tid er djevelens instrument". Dette betyr at en person som ikke har noe fornuftig eller produktivt å gjøre, vil ende opp med å gjøre ugagn. Bare se på hvordan kriminalitet øker i tider med høy arbeidsledighet når unge mennesker vanker rundt på hvert hjørne fordi de ikke har noe annet å gjøre.

Ordet *ansaab* som oversettes til alter, var gjenstand for tilbedelse, der olje ble rent for innvielse, eller plater som kjøtt ble ofret på til ære for avguder. *Ansaab* var meget vanlig i Arabia før Islam.

En lignende offerpraksis til døde på deres grav er også vanlig blant mange av dagens muslimer. Koranen forbyr all slik praksis. Som nevnt tidligere, alle ting som dedikeres til noen andre enn Allah, er forbudt.

Ordet *azlam* ble benyttet til piler i det pre islamske Arabia hvor piler ble brukt for å partere kjøtt, eller for et slags lotteri. Piler ble også brukt til spådom, f. eks. for å sørge for heldige eller uheldige hendelser, eller for å tolke de hedenske guders ønsker, samt for å spå om man skulle foreta visse handlinger eller ikke.

Lotterivirksomhet praktiseres nå over hele verden. Som nevnt i verset foran, er all slik praksis og overtro satanisk verk. Koranen sier at mennesket skal bruke sitt intellekt og tjene til livets opphold ved å arbeide. Således er alle handlinger som legger et dekke over intellektet og fremmer lett fortjeneste, forbudt.

3.16 KONVERSASJON

Når dere konverserer, må dere snakke tydelig, rett frem og velbalansert. Dere må ikke bruke uærlige og dobbeltbetydende fraser for å få dem til å bety noe i en sammenheng, og noe annet i en annen.

Snakk alltid klart, eksplisitt og bestemt. (3:70)

Snakk til dem med et språk som samfunnet forstår, slik siviliserte folk snakker på verdige manerer.

Si til Mine tjenere at de skal ordlegge seg på beste måte. (17:53)

Ikke fortell løgner og bruk ikke falske, oppdiktete og forræderske ord.

Og hold dere unna falsk tale! (22:30)

Ikke ta del i urettferdig snakk. Snakk alltid rettferdig.

Når dere taler, så tal rett (6:153)

Ikke skjul sannheten når dere snakker, og bland ikke sannhet med falskhet.

Og bland ikke sannheten med løgn, og skjul den ikke når dere vet bedre (2:42)

Ikke snakk med skrikende stemme.

Og demp din stemme, den verste av alle er eselets stemme (31:19)

Ikke snakk meningsløst.

3.17 IDEELL PRAT

Unngå tomprat som skravling og sladder. Sladder skaper problemer, og hjelper ingen. En må ikke være sympatisk mot en som har problemer for å kun innhente saftige opplysninger. Det du ikke bevitner med øynene, skal du heller ikke snakke om.

Koranen beskriver følgende som en av de troendes egenskaper:

De vender seg bort fra tom prat (23:3)

Hvis vi føler at det foregår unødvendig prat et eller annet sted, så bør vi gå forbi dette stedet og oppføre oss som dannet folk.

Og de som ikke bærer falskt vitnemål, og som når de går forbi tomt prat, fortsetter med verdighet. (25:72)

3.18 VULGARITET

Vulgaritet betyr grovhet og mangler på smak og raffinement. Personer som har dårlige intensjoner og som mangler høyere samfunnsverdier, kan sies å være vulgære. Disse er folk som ikke aner beskjedenhet, skam og respekt, og er uraffinerte i deres handlinger. De krenker den allmenne oppfatningen av samfunnsverdier.

Og gå ikke nær skjendigheter, uansett åpenlyst eller skjult (6:152)

Ikke bare skal man selv skal unngå skamfulle gjerninger, men også begrense andre fra å spre dem i samfunnet.

Koranen har gitt en kraftig advarsel mot dette:

De som elsker å spre skandaler og skamfulle gjerninger blant de troende, skal få en alvorlig straff i dette livet og det som kommer deretter (24:19)

Derfor er alt slags skammelig snakk, skammelige sanger, utuktig litteratur og bilder, utuktige filmer som sprer vulgaritet, strengt forbudt. De som er skyldige i slike handlinger, kan bli alvorlig straffet i et islamsk samfunn. Legg merke til at når vi snakker om forfengeligheit, så betyr det ikke bare forfengelig snakk, men omfatter også alle typer forfengelige og skammelige handlinger.

3.19 ARROGANSE

Ikke gå på en arrogant måte:

Ikke gå uforskammet på jorda. (31:18)

Gå heller ikke som et sykt menneske med hodet bøyd ned, men vær moderat når dere går.

Opptre moderat når dere går. (31:19)

Senk blikket når dere går, og se ikke på passerende kvinner på en skammelig måte:

Du Budbringer! Si til de troende at de skal senke sine blikk (når de går). (24:30)

Dette gjelder både menn og kvinner:

Og si til de troende kvinner at de skal senke sine blikk (og ikke se seg unødig omkring). (24:31)

Ikke bare vulgært utseende er forbudt, men en skal heller ikke tillate at dårlige ideer krysser ens sinn:

Han kjenner forræderen på øynene og det som brystet skjuler. (40:19)

Legg merke til at når det sies i (24:30) **Senk deres blikk**, så betyr det at vi ikke skal kaste vulgære øyekast mot passerende folk, men heller gå som dannede personer. Vi bør ikke tillate at våre blikk går seg bort.

3.20 RYKTER

Enkelte mennesker begynner å spre det de hører, som egentlig kan være løs prat, uten å forsikre seg om at det de sier er pålitelig informasjon. Koranen advarer kraftig mot dette:

*Fest deg ikke ved ting du ikke har kjennskap til. Øre, øye og fornuft
- alt dette vil det bli spørsmål om. (17:36)*

Vi må høre nøye etter og se oppmerksomt på ting, og tenke grundig igjennom saker ved å bruke det beste vi har av kunnskap for å nå frem til en konklusjon. Vi må ikke følge andre blindt.

De som gjør slikt er ikke mennesker, men dyr eller noe enda verre:

De har et sinn som de ikke forstår noe med, øyne som de ikke ser med og ører som de ikke hører med. De er som kveg, nei noe enda verre, fordi de er likegyldige. (7:179)

3.21 INTELEKTVELT BLINDE

Koranen kaller folk som ikke bruker sitt intellekt som blinde, og sier at de ikke kan sammenstilles med dem som bruker sitt intellekt og handler forsiktig:

*Kan den blinde anses lik den som kan se? Vil dere ikke tenke således.
(6:50)*

Vi må tenke over alt vi hører, i stedet for å blande oss inn i andres saker:

Og spioner ikke på hverandre. (49:12)

Vi må tenke gjennom det vi hører, og handle ut fra alt som er godt. Det er bortkastet å høre gode ting, men være likegyldige. Vi oppnår kun noe hvis vi setter noe i gang:

Vi hører og adlyder. (2:285)

Vi må holde oss unna forfengelig snakk:

Og når dere hører forfengelig snakk, gå bort derfra. (28:55)

3.22 VTDANNING OG KUNNSKAP

Kunnskap er den mest særmerkede egenskapen Allah har skjenket mennesket:

Og Allah ga mennesket kunnskap om alle ting. (2:31)

Kunnskap kan gis muntlig:

Allah skapte mennesket. Han lærte det å snakke. (55:3-4)

Kunnskap kan også gis skriftlig:

Hvem lærte bort bruken av pennen. Lærte mennesket hva det ikke visste? (96:5)

Mennesker med og uten kunnskap kan ikke sammenstilles.

Si: Er de vel like, de som vet og de som ikke vet? (39:9)

Kunnskap har ingen grenser:

Men over alt forsynt med kunnskap er den ene Allvitende. (12:76)

Alle typer kunnskap er dannet av det menneskelige intellektet, og det menneskelige intellektet kan gjøre feil. Over alt er Allahs kunnskap, som er feilfri. Allahs kunnskap er skjenket Hans budbringere gjennom åpenbaringer. Kunnskapen som ble gitt til Muhammed (fred på ham) finnes i Koranen. Derfor er all kunnskap som finnes i Koranen, fullstendig og uten feil, og helt pålitelig. Ingen menneskelig kunnskaper kan nå en slik standard.

4 SAMHANDLING

4.1 HILSENER

Å hilse på hverandre er en global tradisjon som utøves i alle land og nasjoner. Hinduer hilser hverandre med ordet *namastay* som betyr "Guden i meg hilser guden i deg". De møter hverandre med foldede hender eller berører føttene til dem som er eldre, og indikerer dermed at "jeg er lavere enn støvet under dine føtter". Når engelskmenn møter hverandre, sier de *good morning* eller *good evening*, som betyr at de ønsker hverandre en hyggelig morgen eller kveld.

4.2 MUSLIMSKE HILSENER

Førsteintrykk er varig inntrykk. Dette er grunnen til at Koranen legger stor vekt på å hilse folk på riktig måte. Alle mennesker fortjener samme respekt. Vi må ikke tenke at vi er bedre enn dem vi hilser på, og heller ikke forvente at de skal vise oss noe slikt i deres hilsen. Hilsener bør formidle vår disposisjon til godhet og medfølelse. En hilsen indikerer til hva slags person du er, og bør uttrykke dine intensjoner om fred, velgjørenhet og genuin interesse i andre.

Hilsenen som muslimer bruker varierer i forskjellige land, men generelt sier muslimer *assalam-o-alaikum* når de møter hverandre. Disse ordene betyr "fred med deg". Responsen til denne hilsenen er vanligvis *wa-alaikum-assalam*, som betyr "fred med deg og".

I takt med Islams ekspansjon i verden, har denne arabiske formen av hilsenen blitt mer vanlig. Men siden arabisk ikke er morsmålet til de fleste muslimer, er mange av dem ukjent med Koranens tekst. Dette har forårsaket at de som ikke kjenner til Koranens uttale av denne hilsenen, har endret noe på det. Den riktige måten å si dette på er *salamun-alaikum*. Dette er fra Koranen (06:54).

Det er mange andre vers som nevner riktig hilsen. For øyeblikket er det viktig å si at denne hilsenen uttrykker ånden av Islam og er en edel og tilfredsstillende uttrykk for gjensidig godvilje og samarbeid.

Derfor sier Koranen:

Når en (høflig) hilsen tilbys, besvar den med enda høfligere hilsen, eller en som er (minst) like høflig (4:86).

Det er viktig å ikke bare være høflig, men også oppriktig. Når en person hilser på en annen, bør han genuint ønske den andre parten fred og harmoni. Hvis intensjonen ikke er det, har hilsenen ingen mening. Når du hilser på noen så gir du inntrykk for det du ønsker for vedkommende. Dette ønsket skal bør også manifestere seg i dine handlinger. Slikt hilsen er ikke begrenset til de menneskene du møter ute, men du må også hilse på dine familiemedlemmer når du går inn i huset ditt:

Men når dere kommer hjem, så hils på hverandre med et ønske av velsignelse og mildhet fra Allah. (24:61)

I Koranen er det minst 15 vers som nevner hilsener. Ettersom disse er instruksjoner og eksempler så må vi følge dem:

Når de som tror på våre åpenbaringer kommer til deg, si "salamun-alaikum". (06:54)

Dette betyr selvsagt "fred med dere". Den komplette hilsen er her med sin rette uttale. Hvorfor ikke studere alle slike vers på egenhånd for å se på de forskjellige bruksområdene?

4.3 ANSTENDIG OPPFØRSEL

Allah foreskriver *ihsan* i samfunnet. *Ihsan* betyr skjønnhet og forholdsmessighet. I en ting som er forholdsmessig, er alle bestanddelene like forholdsmessige, verken mer eller mindre, og der det er forholdsmessighet, er det skjønnhet. Derimot en ting som er uforholdsmessig, virker stygg. En muslim skal bevare forholdsmessighet i sitt eget indre, i tillegg til sin omgangskrets. Derfor betyr *ihsan* at i en situasjon der en person (til tross for si beste innsats) henger etter, skal hans mangelfullhet rettes opp av andre. På denne måten blir samfunnets ødelagte forholdsmessighet gjenopprettet. For eksempel er det *ihsan* å rette opp manglene hos en person som har blitt svak på grunn av sykdom eller høy alder. I følge Koranen skal en muslim utføre *ihsan*.

Og utfør ihsan mot foreldre, slektninger, foreldreløse, dem som har behov, dem som står dere nær (slektninger) og naboer som er ukjente, ledsagerne ved deres side, veifarende (som dere treffer) og dem som tjener dere. (4:36)

Det betyr at en muslim er en som utfører *ihsan* mot alle han eller hun kommer i kontakt med.

Når det gjelder *ihsan*, er det en ting man må huske på. Det er en dagligdags opplevelse at når noen hjelper en trengende person, begynner vedkommende å tro at den som har fått hjelp skylder hjelperen sin noe, og at mottakeren må gjøre det som hjelperen ber om. Hvis vedkommende ikke handler tilsvarende, kan en personen bli merket som *ihsan-faramosh*, altså den som glemmer *ihsan*. Dette er fullstendig i strid med Koranens lære. Koranen sier at dere skal hjelpe en trengende person fordi det er deres plikt. Den personen skal ikke lenger ha noen forpliktelse overfor dere. Selv ikke en slik tanke skal komme over dere. Koranen sier at dere skal hjelpe en trengende person med denne forventning:

Vi ønsker ingen belønning fra dere, heller ikke takk. (76:9)

4.4 SAMARBEID

Ingen er i stand til å mestre alle sine saker alene. Av og til trenger man hjelp fra sine medmennesker. Denne gjensidige hjelpehandling kalles T'aawan eller samarbeid. Spørsmålet oppstår om man skal gi hjelp til alle man møter eller kun til en viss type folk? For eksempel når det gjelder utnyttelsen av en annens rettigheter. Skal vi hjelpe den som gjør galt eller den det blir gjort galt i mot? Det er åpenbart at vi skal hjelpe den sistnevnte. Den Hellige Koranen har fastsatt prinsippet:

Dere samarbeider med hverandre i frisinnede saker (birr) og i saker som er i samsvar med Guddommelige lover (taqwa), og samarbeider ikke i saker som er syndige (ism) og fiendtlige (udwan). (5:2)

Koranen gjør oss pliktige til å samarbeide i saker av rettferdighet. Dette samarbeidet bidrar til å leve et liv i samsvar med påbud ordinert av Allah. Handlinger som hindrer eller forstyrrer produktivt arbeid, tilbakeholder menneskelig fremskritt. Ordet *birr* betyr saker av rettferdighet, og *taqwa* betyr å leve et liv i samsvar med påbud ordinert av Allah. Ordet *ism* brukes for en kamel som blir trett eller ligger litt etter resten av flokken sin. Enhver handling som forsinker menneskelig fremskritt kan derfor kalles *ism*. Ordet *udwan* betyr opprør, altså å handle imot Allahs lover. Verset betyr at vi må hjelpe hverandre i handlinger som er nyttige for menneskeheten og hindre handlinger som går imot Allahs lover, og hindrer menneskelig framgang. Med andre ord så må vi hjelpe andre i saker erklært til å være å være bra av Koranen, men ikke i saker erklært til å være dårlige.

4.5 GJENSIDIG KONSULTASJON

I et progressivt samfunn er det nødvendig å ha diskusjoner og debatter før viktige saker avgjøres. Handlinger som kan påvirke mange mennesker trenger å bli brakt ut i det åpne og synspunkter fra berørte parter må vurderes. Hvis dette ikke skjer blir samfunnet stagnert. Det betyr ikke bare at de står stille, men begynner å rulle bakover. For at samfunn skal utvikle seg, er gjensidig konsultasjon avgjørende. Dette betyr ikke nødvendigvis demokrati hvor flertallet ønsker er det viktigste. Vi vet imidlertid at en avgjørelse av flertallet kan også være galt. For eksempel ble slaveri allment akseptert av det amerikanske flertallet i forrige århundre, men vi vet at det var galt. Det viktige er at eventuelle diskusjoner og debatter gjennomføres. Gjensidig konsultasjon er beskrevet i den Hellige Koranen som en spesifikk handling for muslimer:

De utfører sine saker gjennom gjensidig konsultasjon. (42:38)

Den Hellige Koranen foreskriver at dere må ha grundig kunnskap om hver eneste sak dere står overfor:

Og forfølg ikke det dere ikke har noen kunnskap om. (17:36)

Før dere fatter en avgjørelse, må dere konsultere dem som kan mer om det, slik at alle sider av saken blir tydeligere for dere. Men en slik konsultasjon omfatter ikke saker som er syndige og fiendtlige. Den begrenses til saker som er nyttige for menneskeheten og er i samsvar med prinsippene fastsatt i Koranen.

Det er tydelig at gjensidig konsultasjon kun er mulig hvis man oppfører seg høflig mot andre. Det er grunnen til at følgende er sagt:

Og vend ikke deres kinn i forakt mot folk. (31:18)

4.6 OPPFYLL FORPLIKTELSE

Det er særdeles viktig at et løfte dere har gitt til noen, blir oppfylt for enhver pris:

Og oppfyll enhver, fordi (enhver) forpliktelse skal holdes. (17:34)

På samme vis hvis dere inngår en kontrakt med andre nasjoner, så oppfyll den:

Dere som tror! Oppfyll (alle) forpliktelser. (5:1)

Menneskelige affærer går glatt hvis personer og nasjoner er pålitelige overfor hverandre, for ellers blir det fullstendig forvirring. Derfor må alle lovnader og kontrakter oppfylles. Men man må tenke på at denne oppfyllingen av forpliktelser ikke bare må gjelde for store saker. Dette gjelder også for mindre, hverdagslige affærer. En lovnad er en lovnad enten den angår en stor eller en liten sak. Om du for eksempel forplikter deg til noen at du skal besøke dem til et tidspunkt, så må du holde denne forpliktelsen. Hvis du ikke klarer dette på grunn av noe uforutsett, så må du informere de personer dette angår.

4.7 LÅN

Det forekommer at man ikke greier noe, eller ikke har penger nok til å kjøpe noe, eller ikke er i stand til å oppfylle sine behov. I slike tilfeller har man behov for hjelp fra sine medmennesker. Den kan gis på to måter:

- En som har de nødvendige gjenstander eller penger til overs, kan gi dem til den trengende uten å be om å få dem tilbake. Dette er *ih-san*-metoden.
- En kan gi den nødvendige hjelpen eller det nødvendige pengebeløpet mot en avtale om tilbakelevering. Dette kalles lån, og slikt avtale må alltid gjøres skriftlig. Koranen sier:

Dere som tror! Når dere forhandler med hverandre i transaksjoner som gjelder fremtidige forpliktelser i en fastsatt periode, la dem nedfelles skriftlig. (2:282)

Men hvis det oppstår et tilfelle der dere ikke finner en skrivekyndig som kan nedfelle lån skriftlig, skal det deponeres en sikkerhet:

Og når dere er på reise og ikke kan finne en skrivekyndig, vil en pant i eiendom (tjene formålet). (2:283)

4.8 TILBAKELEVERING AV LÅN

Et løfte om å levere tilbake det lånte, må oppfylles. Hvis skyldneren befinner seg i en vanskelig situasjon når det gjelder tilbakebetaling, skal forhold gjøres lettere for vedkommende.

Hvis skyldneren har vanskeligheter, skal dere gi ham eller henne tid til det er lett å betale tilbake. Men hvis dere omgjør lån til en gave, er det beste for dere. (2:280)

4.9 ÅGER

Historien har vist at det var vanlig å hamstre varer i perioder av overflod, og selge dem til en høy pris i vanskelige tider. Denne praksisen spiller en vesentlig rolle i handelslivet selv i disse nyere tider. I noen land oppfordres fattige mennesker til å ta opp lån fra rike jordeiere og fabrikkere. Til gjengjeld må de slave for utlåneren i en lengre periode før gjelden blir nedbetalt.

Disse overnevnte handlingene kan ikke kalles for god forretning. God forretnings betyr en rettferdig pris for rettferdige varer, og innebærer en rettferdig lønn for rettferdig arbeid. Alt annet er åger og undertrykkelse. Begge er dømt i Koranen. Slikt åger er betegnet med ordet *riba* og blitt erklært som strengt forbudt av Koranen:

Men Allah har tillatt handel og forbudt *riba*. (2:275)

Eventuelle inntekter fra depositum ved skyldneren kommer også under *riba*. Alle inntekter på debitors sikkerhet tilhører skyldneren.

4.10 HANDEL

Som tidligere angitt har Allah tillatt handel og forbudt renter. Hva er handel? Å bytte en gjenstand mot en annen gjenstand eller penger, kalles handel. Både kjøp og salg faller inn under dette begrepet. Spørsmålet oppstår om hvor mye profitt man skal kunne få i en handel. I den Hellige Koranen er dette prinsippet fastsatt:

Spis ikke i forfengelighet opp eiendelene deres selv, men la det foregå handel dere imellom i gjensidig godvilje. (4:29)

Derfor må overskuddet avtales mellom partene. Den rette måten å gjøre det på, er at prisen på hver artikkel skal være angitt på den, og profittsatsen fastsettes av styresmaktene. Hvis det ikke er blitt gjort på den måten, skal profitten avgjøres av kjøperen og salgspersonen med gjensidig godvilje. Heller ikke må selgeren noen gang tenke på å utnytte kjøperen, og kjøperen må ikke prøve å rane til seg selgerens profitt. Det er handel med godvilje. En profitt som overstiger det tilmålte, tillates ikke av Koranen:

**At mennesket ikke skal ha noe annet enn det de strever for å få.
(53:39)**

4.11 MÅL OG VEKT

Virksomhetens behov for å operere med høye standarder for handel kontrolleres og håndheves vanligvis av offentlige etater. Om dette har Koranen sagt:

Gi fullt mål når dere måler, og vei med en vekt som er riktig. (17:35)

Alle bør få det som de fortjener, uten noe lureri. En må ikke jukse med folk og ikke skape korrupsjon på jord. Alle bør få det som de har krav på uten noen hindringer.

4.12 RETTFERDIGHET

Dere har kanskje sett en kamel eller et esel som bærer en bær. Hvis børen er lik på begge sider, vil varene være sikre, og det vil være lett for dyret å bære dem. Dette er rettferdig, noe som betyr at en byrde ikke tipper til verken den ene eller den andre siden, men er i balanse. Derfor kalles det rettferdighet hvis det fattes en avgjørelse som verken favoriserer en av partene eller fratår noen det vedkommende har krav på. Koranen legger stor vekt på dette.

Vær rettferdige, for ved å være det, handler dere i samsvar med de Guddommelige lovene. (5:8)

4.13 RETTFERDIGHET OVERFOR FIENDEN

Koranen foreskriver at vi ikke kun utøver rettferdighet under nøytrale forhold, men også utøver rettferdighet med hensyn til våre motstandere.

Ikke la hat mot andre få dere til å vise urettferdighet. Dere må vise rettferdighet. Slikt er nærmere den stien Allah fører til. (5:8)

Legg merke til at ordet *adl* betyr ikke kun rettferdighet i en rettsal, men pålegger også muslimer å være rettferdige i dagliglivets affærer.

4.14 BETRODD GODS

En ting eller en eiendom som er betrodd noen i en bestemt periode, kalles betrodd gods. Den opprinnelige eieren har eierskapet til tingen som er betrodd noen. Derfor, når eieren vil ha tilbake den betrodde tingen, må den leveres tilbake uten noen slags hindring:

Sannelig befaler Allah dere til å gi tilbake det betrodde godset til de den tilhører. (4:58)

Det betrodde godset er ikke kun begrenset til en materiell gjenstand eller penger. Hvis en person forteller noe fortrolig til en annen, må også dette betraktes som betrodd gods. I slikt tilfelle blir en person avhengig av en annen fordi vedkommende anså den andre som pålitelig. Man må være forsiktig, slik at det som blir fortalt ikke er en mislighet eller noe som har gale hensikter.

På tilsvarende vis er et arbeid som er tiltrodd dere av en annen person, et betrodd gods som må oppfylles. Det er irrelevant om den tiltrodde er en statsminister eller en enkel arbeider. Vedkommende må oppfylle sitt ansvar uansett.

4.15 NASJONAL BETRODD GODS

Betrodd gods kan være alminnelige ting. På en annen side er maktens tøyler de største og mest hellige betrodde gods menneskene kan tiltro sine medmennesker, og det er viktig at de som får makt, må være særdeles pålitelige og særdeles egnede personer. Disse personer må være i stand til å avgjøre menneskenes affærer på en rettferdig måte, og må kunne oppfylle det ansvaret som legges på dem. Dette innebærer også at det å tiltro makt til personer som ikke fortjener det, er å forråde den nasjonale tilliten.

Allah befaler dere til å gi tilbake det betrodde godset til den det tilhører. (4:58)

Det er vanlig praksis at en person forteller dere noe, men ber dere ikke fortelle dette videre til noen, eller ber dere om å ikke bruke vedkommende som referanse. Det er ikke bra praksis. Si til vedkommende at dere ikke vil samarbeide med ham eller henne om slikt. Hvis vedkommende sier noe mot noen, må vedkommende ha mot nok til å fortelle slikt åpent. Hvis vedkommende ikke ønsker å tilknytte sitt navn til det som blir fortalt, er dette som regel en indikasjon på at vedkommende har noe å skjule eller at det som blir fortalt ikke er bekreftet, eller er løgn.

4.16 BEVIS

En sak kan kun avgjøres på en rettferdig måte hvis en person som kjenner noe til den, kommer frem og redegjør den detaljert. Dette kalles bevis eller vitneutsagn. Vitneutsagn betyr en forklaring gjort under ed. Den hellige Koranen har strengt foreskrevet at man skal avgi en sann redegjørelse:

Skjul ikke bevis. (2:283)

Rettferdig forklaring:

**Dere som tror! Stå fast frem for rettferdighet som Allahs vitne.
(4:135)**

Det betyr at dere ikke skal komme som et vitne for noen av partene, men som et vitne for Allah. Forklar fast, åpent og eksakt det dere har sett, verken mer eller mindre, heller ikke i noens favør eller ufavør.

(Hold dere til sannheten) selv om deres forklaring går mot dere selv eller deres foreldre eller deres slektninger, og om den er (mot) rik eller fattig, for Allah kan best beskytte begge. (4:135)

Ikke følg lysten (i deres hjerter) for å vike unna. (4:135)

Det betyr at dere aldri må si noe som er intrigerende og som har dobbeltbetydning. Hvis dere gjør noe slikt, kan dere skjule dere for folk, men ikke for Allah, fordi Han vet alt.

**Og om dere ødelegger (rettferdigheten) eller nekter å være rettferdig, sannelig vil Allah være vel kjent med alt det dere gjør.
(4:135)**

Den Hellige Koranen legger stor vekt på rettferdig forklaring. Det betyr ikke på noen måte at dere skal avdekke fakta kun når dere blir bedt om å gjøre det av en domstol, men dere skal forklare alt det dere vet, sant og fryktløst, selv utenfor domstolen.

4.17 FALSK FORKLARING

Avgi aldri falsk forklaring. Et fremtredende trekk hos de troende er:

(De er) dem som ikke vitner falskt. (25:72)

4.18 BESTIKKELSE

Som tidligere nevnt, er det dårlig å erverve formue med urettferdige midler, mens den verste form for ondskap er å tilegne seg formue ved bestikkelse. Bestikkelser dreper rettferdigheten og raner til seg andres rettigheter. Bestikkelser gjør galt mot uskyldige personer og danner grunnlaget for et urettmessig samfunn. Koranen sier:

Ikke spis opp deres eiendom blant dere selv på grunn av forfengelighet. Bruk det heller ikke som lokkemiddel overfor dommere med det for øye at dere urettmessig og bevisst skal kunne tilegne dere andres eiendom. (2:188)

Derfor forbyr ikke Koranen kun det å ta imot bestikkelser, men den forbyr også å tilby bestikkelser. En saksøker skal kun anlegge et søksmål for å få sin rett, et vitne skal gi en sannferdig forklaring, og dommeren skal utlegge full rettferdighet. Spørsmålet om å tilby eller godta bestikkelser skal ikke engang oppstå. En som gjør noe slikt er kriminell i et islamsk sosialsamfunn.

4.19 SOSIAL ETIKETTE

Vi vet hvor viktig personvern er, og Koranen klargjør noen nyttige aspekter av riktig sosial atferd.

Dere som tror! Gå ikke inn i andre hjem enn deres egne før dere har bedt om tillatelse og har hilst på dem som er der inne. (24:27)

Og om tillatelse ikke lar seg skaffe:

Om dere ikke finner noen hjemme, så gå ikke inn før dere har fått tillatelse. Og sier man til dere: «Vend om!» så vend om. Det er mest sømmelig for dere. (24:28)

Dere behøver derimot ikke å be om tillatelse i slike hus som det ikke bor noen i, og der man oppbevarer bruksartikler.

Det hviler ingen skyld på dere om dere går inn i ubebodde hus, hvor noe kan være dere til nytte. Gud vet om det dere bærer åpent, og det dere skjuler. (24:29)

Det betyr for eksempel at hvis det pakkhuset der dere går inn, er et felles pakkhus, og dere er der helt alene når dere går inn, bør dere aldri komme i tvil om det dere gjør er uærlig.

4.20 FORSAMLINGSETIKETTE

Dere som tror, når det sies til dere «Gi plass» i forsamlingen, så gi plass, slik at Gud vil gi dere plass. Når det sies: «Reis opp,» så reis opp, slik at Gud vil heve opp i rang dem som tror og har fått kunnskap. Gud er vel underrettet om hva dere gjør. (58:11)

Uanstendige handlinger er forbudt når man er i en forsamling. Lots folk begikk slike uanstendige handlinger. Lot sa til sitt folk:

Og dere praktiserer ondskap (selv) i deres rådsforsamlinger?
(29:29)

4.21 TILLATELSE TIL Å FORLATE

Troende som kommer sammen i forbindelse med en sak som krever kollektiv handling, forlater ikke stedet der de er samlet med mindre de får tillatelse til å gjøre det:

De drar ikke før de har bedt om å kunne dra. (24:62)

Kort sagt krever etikettene at når man deltar i en forsamling, så skal man sitte på en måte som gjør plass for andre, og ikke begå noen uanstendige handlinger. Man skal ikke delta i uverdige snakk, og når forsamlingen oppløses, skal man reise seg og dra. Når dere blir innkalt til et spesielt gjøremål, skal dere ikke dra bort uten at dere har fått tillatelse.

4.22 INVITASJON TIL ET MÅLTID

Dere som tror! Gå ikke inn i husene til profet med mindre dere blir invitert til et måltid, (gå ikke så tidlig at) dere må vente på at det blir tilberedt. Når dere er invitert, skal dere gå inn (til avtalt tid) og dra bort når måltidet er over. Ikke bli igjen for å konversere.

(33:53)

Selv om dette kan bli sett på som bagateller, er det likevel viktig å følge dem for å lage en atmosfære av behagelige gjensidige forbindelser ved å etablere skjønnhet og disiplin.

4.23 MISVUNNELSE

Ikke misunn dem som har en bedre stilling enn deres. Ikke misunn et menneske som er mer kunnskapsrik og strålende. Ikke misunn en person som tjener mer enn dere ved å arbeide hardere og har bedre levestandard, eller en som har barn som blir holdt renere og mer velstelt. Dere skal ikke ha nag til vedkommende, men arbeide hardt, slik at også dere kan oppnå den samme standarden. Å misunne andre er ikke en islamsk levemåte.

Eller er det slik at de misunner sine medmennesker for det Allah har gitt dem av sin godhet? (4:54)

4.24 BAKTALE

Baktaling er forbudt, og det betyr at man ikke skal si noe i noens fravær som ikke kunne ha blitt sagt da vedkommende var til stede. Den hellige Koranen likestiller slik med å spise kjøttet fra sin avdøde brors kropp:

Vil noen like å spise kjøttet av sin døde bror? Nei, dere vil avsky det. (Så, hvordan ville dere like å baksnakke folk når de ikke er der). (49:12)

4.25 SPIONERING

Å være en årvåken nabo er en ting, men å være unødvendig nysgjerrig kan fort bli plagsomt. Vær gjerne nyttig ved å holde utkikk etter problemer som du kan hjelpe med, men ikke vær nysgjerrig så du prøver å snoke om andre menneskers virksomhet uten grunn.

Ikke prøv å utforske hverandres hemmeligheter. (49:12)

4.26 KLENGENAVN

Å kalle en spade for spade er en ting, men å kalle folk med upassende navn kan være sårende. Folk bør være forsiktige og ikke såre andres følelser. Kallenavn kan forårsake sorg for en person men hensyn til noe vedkommende ikke kan kontrollere. Koranen råder folk til å ikke kalle folk ved klengenavn som de kan bli fornærmet av, og ikke være kritiske til folk på en grusom måte.

Tal ikke ondt om hverandre, og belast ikke hverandre med klengenavn. (49:11)

4.27 IKKE SPRE ONDSKAP

Hvis dere kjenner til noens mangler, ikke prøv å fortelle det med formål å sverte vedkommende. Hvis en person har begått overgrep mot dere, kan dere søke bot på en mer riktig måte.

Allah liker ikke at ondskap skal bli fortalt offentlig i landet, bortsett der urettferdighet er begått. (4:148)

Ikke latterliggjør andre med formål å sverte dem:

Dere som tror! Ikke la noen blant dere latterliggjøre andre. Det kan være at den (sistnevnte) er bedre enn den (førstnevnte). (49:11)

4.28 ÆREKRENKELSE

De som kaster tvil over ærbare kvinner, sorgløse, men rettroende, de er under forbannelse i denne verden og den hinsidige. (24:23)

Dette verset peker på at dydige kvinner alltid er ærbare, fordi de ikke tenker på noe ondt. Men selv slik uskyldig indiskresjon bringer dem vanskeligheter, på grunn av ærekrenkelsene som spres rundt dem. Slike kvinner er aldri klar over en uren handling, og det kommer aldri en ond tanke over dem. Folk som sprer slike ærekrenkelser om dem, er skyldige i de alvorligste forgåelser.

4.29 MISTANKE

Ikke mistenk noen, med mindre dere vet helt sikkert at han eller hun har gjort noe galt. Ha en god oppfatning om han eller henne, og endre denne kun hvis dere får konkret bevis for hans eller hennes dårlige gjerning.

Dere som tror! Unngå mistanke så mye som mulig. (49:12)

4.30 LATTERLIGGJØRING

Ikke ta lett på Allahs lover. Hvis noe ikke er klart for dere, skal dere alltid prøve å forstå det grundig. Hvis dere sitter i en forsamling der slik latterliggjørende prat om Allahs Deen pågår, og dere ikke kan kontrollere det, skal dere forlate den forsamlingen. Gå dit kun etter at de har stanset med det, og begynt med noe annet.

Når dere hører at Allahs vers holdes i vanry og blir latterliggjort, skal dere ikke sitte samme med dem med mindre de vender seg til et annet tema. Hvis dere blir der, vil dere være lik dem. (4:140)

Og et annet sted sies det:

Forlat dem som anser deres Deen som en ren lek eller fornøyelse.
(6:70)

4.31 FORFENGELIG DISKUSJON

Ikke ta del i forfengelig og kjeltringaktig diskusjon. Presenter argumentene dine på intelligent vis, hør på motstanderen med kjølig sinn, og svar forsiktig:

Inviter (alle) til veiene til deres Forsørger med visdom og vakker preken, og argumenter med dem på måten som er best og mest elegant. (16:125)

Hvis dere innser at deres synspunkt er feil, innrøm det straks, og vær ikke ubøyeelig. Om de troende sier Koranen:

Og (de) er aldri sta for bevisst å stå på (det gale) de har gjort. (3:135)

4.32 SINNE

Mennesket begår ofte handlinger i sinne som det senere føler seg skamfull over. Derfor må man være kontrollert. Allah elsker slike personer:

De som gir i velstand og nød, som holder sitt sinne i tømme og tilgir sin neste. (3:133)

Koranen ordinerer kontroll av sinne i stedet for undertrykkelse eller beherskelse av det. Dette betyr at vi skal heller omdanne energien som genereres av sinne til edle og nyttige handlinger.

4.33 BENÅDNING

En person som fortjener benådning, er den som begår en dårlig gjerning bevisst, og som så føler seg skamfull deretter.

Og hvis noen av dere gjorde noen ondt i uvitenhet og deretter angret og (endret) sin oppførsel, så blir vedkommende tilgitt av Allah (og derfor skal også dere tilgi). (6:54)

Men en person som fortsetter å forårsake vanskeligheter for sine medmennesker og som ikke slutter å begå overgrep til tross for advarsler, må få straff:

Det ondes belønning er ondt av samme sort. (42:40)

Allah elsker ikke dem som begår ondt. (42:40)

Merk: Straffen for hendelsen skal gis av en domstol. Man skal ikke ta loven i sine egne hender.

4.34 SELVREFORM

Det er en vanlig at en person ber en annen om å være god, ikke fortelle løgner og ikke foreta dårlige gjerninger osv., men samtidig fortsetter vedkommende selv med det han ikke ønsker fra andre. Det er ikke riktig ifølge Koranen:

Setter dere pris på god oppførsel hos folk og glemmer (å utøve det) selv? (2:44)

Derfor skal man først og fremst konsentrere seg om selvreform. Gjør først selv det dere ber andre om å gjøre. Den Hellige Koranen sier:

Hvorfor sier dere det dere ikke gjør selv. (61:2)

4.35 REFORM AV MEDMENNESKER

Etter selvreformen blir det et kall for dere å reformere dem dere kommer i kontakt med i livet. Disse kan være dine familiemedlemmer eller dine forretningspartnere, venner eller bekjente:

Beskytt dere selv og familiene deres mot ilden. (66:6)

Som tidligere nevnt, er den beste måten å reformere andre på å vise dem egen modell. Men når det gjelder selvreform, skal man aldri tro at ens personlighet har nådd perfektjonisme og ikke lenger trenger ytterligere reform. Det er galt. Kun Allah vet hvor langt ens personlighet har utviklet seg:

Ikke tro at deres personlighet har utviklet seg perfekt. Han (Allah) vet best hvor langt dere har kommet i harmoni med de Guddommelige lover. (53:32)

4.36 MÆRK ET GODT RÅD

Ofte hender det at hvis en person råder en annen person til å slutte med en dårlig gjerning, så svarer den andre at den førstnevnte bør først ordne opp i sine egne saker, i stedet for å dømme andres gjerninger. Dette er ikke den rette innstillingen. Hvis den førstnevnte gjør noe galt, skal vedkommende ta følger av det selv. Den sistnevnte skal kun vurdere om det rådet som er gitt, er riktig eller ikke. Hvis rådet er riktig, må vedkommende følge rådet, fordi det vil være til fordel for vedkommende. Ingen dårlig handling av den som råder, skal angå den som blir rådet. Den som råder en annen person, må først og fremst vurdere om det onde som er synlig for vedkommende, ikke befinner seg hos en selv. Hvis hele samfunnet følger dette prinsippet, vil hele samfunnet bli rettskaffent.

Du bør først reformere deg selv, og bare da råde dine nærmeste, og deretter gi tilsvarende gode råd til andre. Når noen trekker din oppmerksomhet mot en bestemt sak, må du nøye vurdere om saken er rett eller gal. Hvis det som du blir fortalt er riktig, må du passe på å ivareta dine laster enn å fortelle vedkommende du ikke vil høre på.

4.37 HYKLERI

Ifølge den Hellige Koranen er hykleri den verste forgåelsen. Hvem er hyklerne?

De som med sine lepper uttaler noe annet enn det som er i deres hjerter. (3:166)

En troende er en som åpent sier det han eller hun har i sitt hjerte. En ikke-troende er en som ikke tror på Sannheten og som åpent er imot den. En troende lurer ingen andre, men en hykler får andre til å tro på noe annet enn det vedkommende egentlig mener om en sak.

Hvem tror de lurer Allah og dem som tror. (2:9)

De handler kun for å vise sitt ytre:

De gjør ting som bare andre skal se. (4:142)

Det er grunnen til at hyklere var en verre status enn vantro ifølge Koranen.

Hyklerne vil være i ildens innerste. (4:145)

Koranen sier at disse menneskene har et sykt hjerte:

I hjertene deres er det en sykdom. (2:10)

Og Allah har økt sykdommen deres. (2:10)

Det eneste botemiddel for å kontrollere denne sykdommen er at en slik person åpent skal angre og være skamfull over sine svikfulle trekk og følge opp med å bringe seg selv i orden med et beslutsomt sinn, og deretter holde seg på den rette stien.

5 FAMILIELIV

Selv om familieliv har en fremstående plass i menneskesamfunnet, er det noe aldeles spesielt i et islamsk samfunn. Formen som Koranen ønsker å gi menneskesamfunn generelt, begynner i hjemmet. Følgelig er hjemmet et samfunn i miniatyrform, som viser en modell for den islamske sosiale orden.

5.1 ET ELDRE MEDLEMS ANSVAR

I henhold til Koranen er det de eldre som har ansvar for å verge sine familiemedlemmer og seg selv fra følgene av å trå på feil sti. Det vil si at de skal beskytte familiemedlemmenes liv og eiendom og ikke tillate at de tar del i dårlig oppførsel. Derfor er det sagt:

Dere som tror! Beskytt dere selv og familiene deres mot ilden.
(66:6)

Dermed er det den eldste i familien som er ansvarlig for å passe på de andre. De andre har ansvar å gjøre gode gjerninger, prøve å reformere hverandre og unngå at det skapes ulikhet dem imellom.

5.2 EKTEMANN OG KONE

Det tetteste forholdet i en familie er mellom ektemann og hans kone. Koranen legger stor vekt på dette. Hvis mann og kone er lykkelig knyttet til hverandre, er familielivet et paradisi, men hvis deres felles forhold er dårlig, blir familielivet dårlig.

Han skapte for dere kamerater blant dere selv, slik at dere skal kunne leve i fred, og Han skapte blant dere gjensidig tiltrekning og muligheter for felles utvikling av potensialene. (30:21)

Derfor er en god familie der det finnes kjærlighet og følelser av velvilje mellom ektemannen og hans kone. Det hersker fred rundt familiemedlemmene, og de er alle en kilde til trøst og harmoni i forhold til hverandre:

Vår Forsørger! Gi os koner og avkom som vil være et behag for våre øyne. (25:74)

5.3 EKTESKAP

Koranen rettleider menn til å gifte seg med kvinner etter deres eget valg og som de liker:

Gift dere med kvinner (etter deres eget valg) som behager dere (på alle måter). (4:3)

5.4 EKTESKAP MED EN JENTE

Både gutten og jenta må være voksne nok når de gifter seg, og samtykke fra begge er nødvendig.

Ingen gutt har rett til å gifte seg med en jente uten hennes samtykke:

Dere som tror! Dere forbyr å ekte kvinner mot deres vilje. (4:19)

5.5 FORDELING AV ARBEIDET

En mann og en kvinne er fra fødselen av fysisk ulike. Kona som føder barna, er hovedansvarlig for deres oppfostring, og dette tar mye av tiden hennes. Derfor blir det å tjene til livets opphold, ektemannens ansvar:

Menn er kvinnenes beskyttere og forsørgere. (4:34)

Derfor oppstår forskjellen når det gjelder ansvarsområder for en mann og en kvinne ut fra deres fysiske og biologiske ulikheter. Det betyr på ingen måte at mannen er kvinnen overlegen.

5.6 BALANSERT LIV

Lev sammen med dem ut fra vennlighet og likhet, for hvis dere ikke liker dem, kan det hende at dere ikke liker en ting som Allah har skapt, og som inneholder mye godt. (4:19)

Derfor rådes ektemannen her til å leve med godhet i forhold til sin kone. Om det skulle oppstå noe man blir uenige om, må dette bæres ydmykt, og man skal ikke bli sint med en gang. Kan hende er en sak man misliker når alt kommer til alt noe som er til nytte for ham.

Som tidligere nevnt, har en mann og en kvinne krav på lik respekt. Verken er en mann en kvinne overlegen i kraft av å være mann, eller er en kvinne underlegen en mann fordi hun er kvinne. Begge to er hjul på den samme vognen. Det er det som menes med dette ordet

Merk: Når det sies at det er ektemannens plikt å tjene til livets opphold for å gjøre det mulig for kona å ta godt vare på barna, betyr ikke det at en kvinne i ethvert tilfelle forbys å arbeide. Som en nødvendighetssak forbys verken mannen eller kvinnen å gjøre dette i rimelig grad.

5.7 BARN

Å oppfostre barna er foreldrenes fremste plikt. Barnets omsorg er en viktig prioritet i familielivet. Mat, helse, utdanning og deres oppdragelse må gis tilbørlig aktsomhet. Forsømmelse som fører til døden, som noen ganger kan skje, er fordømt og tilsvarer drap:

I sannhet er de som slår sine barn i hjel, tapere. (6:140)

Men husk at å erverve formue med uærlige midler, slik at barna kan ødsle, eller for å bygge opp eiendom for dem, er en alvorlig synd. Kvinner og barn som tvinger menn til å tjene formuer ved uærlige midler, er deres fiender.

**Sannhet er at blant koner og barn finnes det (noen som er)
fiender. (64:14)**

Derfor må formuen som en tjener på lovlig vis, brukes på kone og barn, for å gi dem god helse, utdanning og oppfostring.

5.8 FORELDRE

Foreldrene oppfostrer sine barn når disse barna ikke er i stand til å tjene deres livsopphold. Gradvis kommer foreldre i en alder der de selv ikke kan tjene noe. Da pålegges barna å oppføre seg ordentlig i forhold til foreldrene sine og forsørge dem i deres alderdom.

Behandle foreldrene dine med vennlighet. (6:152)

Eldre mennesker blir nervøse, irritable og begynner å oppføre seg som barn. Slike handlinger er ikke frivillige, men skyldes virkningene av alderdommen. Derfor må ikke eldre mennesker irettesettes av sine handlinger, men behandles med vennlighet:

Ikke si foraktende ord om dem, og irettesett dem ikke, men snakk til dem med respektfulle ord. Og ut av vennlighet senk ned over dem ydmykhetens vinger, og si:

Min Forsørger! Skjenk dem begge det de trenger til underhold, slik de gjorde for meg da jeg var barn. (17:23-24)

Så lenge et barn er ung, må det følge sine foreldres veiledninger. Barnet kan ikke skille mellom ulempe og fordel. Men når det blir voksent og blir i stand til å skille mellom godt og ondt, da må det bestemme over sine egne saker. Det skal kunne drøfte saker med foreldrene sine, men gjøre sine egne beslutninger. Koranen sier at visdommen forfaller når man blir gammel. Foreldrene skal ikke blande seg inn i barnas saker etter at de har blitt voksne.

5.9 LYDIGHET TIL FORFEDRENE

Vi må respektere forfedrene våre, men skal ikke blindt følge det de har sagt i fortiden. Kun den Hellige Koranen har den siste autoritet, og ikke det de eldre sier. Alle uttalelser som tillegges forfedrene, må kontrolleres ut i fra Koranens veiledning. Alt som er i samsvar med Koranens lære, er korrekt, og alt som går imot den, er galt. Koranen sier:

De er mennesker som har blitt borte. De skal høste fruktene av det de gjorde, og dere av det dere gjør. Dere skal ikke bli spurt om hva de pleide å gjøre. (2:134)

Koranen sier at dette er slik de vantro oppfører seg:

*Når det sies til dem "Følg det som Allah har åpenbart" så sier de:
"Nei! Vi skal følge våre fedres metoder" (2:170)*

Det betyr at de er innstilt på å følge metodene til forfedrene sine, selv om disse er i strid med menneskelig intellekt, eller til og med i strid med Koranen. Dette er gal holdning. Vi må avgjøre alt med veiledning fra Koranen og unngå alt som strider i mot den, selv om det har blitt praktisert over lang tid.

5.10 SLEKTNINGER

Koranen har foreskrevet god oppførsel mot både foreldre og slektninger.

Behandle dine foreldre og slektninger godt. (2:83)

Til tross for menneskets ønske om rikdom, skal det gi pengehjelp til slektninger når det trengs.

5.11 ANSATTE

God oppførsel er foreskrevet ikke bare i forhold til foreldre og slektninger, men også i forhold til dem som arbeider for deg:

Gjør godt overfor dine foreldre og dem som står under din kommando. (4:36)

Det pålegges også en ansatt at vedkommende skal arbeide flittig og ærlig:

Sant er det at det beste menneske dere kan ansette er det (mennesket) som er sterkt og pålitelig (38:26)

5.12 NABOER

Dere må også behandle dine naboer godt, de kan også være dine slektninger eller andre.

Og gjør godt overfor dine foreldre - og overfor de naboene som er nærme og naboer som er fremmede. (4:36)

Som nevnt tidligere i kapittel 4, skal dere ikke gå inn i naboens hjem uten tillatelse og snu hvis dere ikke får tillatelse, og dere skal ikke ta det ille opp.

5.13 VENNER

Gi også vennene deres god behandling:

Og god behandling til foreldrene - og kameratene ved deres side. (4:36)

Men vær kun venn med dem som er enig med dere ideologisk og som er dannede personer. Som en prinsippsak må dere huske på at den som er imot Koranens ideologi, aldri vil være vennlig mot dere:

Ikke la de troende ta som venner eller hjelpere de vantro istedenfor troende. (3:27)

Selv om de er dine foreldre eller søsken:

Ta ikke deres beskyttere, deres fedre og deres brødre hvis de elsker vantro istedenfor tro. (9:23)

Derfor er sant vennskap det ideologiske, blodsbandet er ingen ting sammenlignet med det. Men som nevnt tidligere, må rettferdighet og vennlighet råde, selv når dere har med de vantro å gjøre. Vær aldri urettferdig overfor noen, måtte vedkommende være troende eller vantro.

5.14 FORELDRELØSE

Det er av aller største betydning at man ser etter og verner om dem som er alene i samfunnet, og som ikke har noen til å ta vare på seg. I henhold til den Hellige Koranen er nasjoner som ikke gjør det, dømt:

Nei! (Ydmykelsen kommer) hvis dere ikke ærer de foreldreløse. (89:17)

Det betyr at dere ikke kun skal ta vare på foreldreløse, men også ære dem slik dere ærer dine egne barn og slektninger. Dere skal aldri se ned på dem:

Derfor skal dere ikke behandle de foreldreløse med strenghet. (93:2)

De skal aldri tenke på at de gis mat som veldedighet. Maten deres, klærne og oppfostringen må ordnes slik som om var de dine egne barn. Hvis de eier noen eiendom, må denne nøye ettersees, og når de blir voksne, må den leveres tilbake til dem på ærlig vis:

Og kom ikke nær yatama sin (foreldreløses) eiendom uten for å gjøre den bedre før han eller hun når full styrkes alder. (6:153)

Merk: Ordet "yatama" betyr ikke bare "foreldreløs", men enhver som er alene i samfunnet.

5.15 TRENGENDE

Koranen foreskriver ikke kun god behandling av foreldreløse, men også av alle dem som er trengende.

Behandle med godhet dine foreldre... også dem som er trengende. (2:83)

Som tidligere nevnt, tilhører en del av det en muslim tjener de som ikke kan oppfylle sine daglige livsbehov. eller de som ikke fysisk er i stand til å tjene noe:

Og i deres formue ligger rettighetene til (den trengende), dem som ber om den og dem som (av forskjellige grunner) hindres (fra å spørre). (51:19)

Det betyr at selv om de ikke er i fysisk stand til å tjene noe, hindrer likevel deres selvrespektfølelse dem fra å be om hjelp.

Den islamske samfunnsorden krever at livsbehovene til alle i samfunnet ikke forblir uoppfylt. Den som har mer enn det han eller hun trenger, må gi til de som er trengende. Fordi Koranen foreskriver at de troende ikke ser ned på de som er trengende:

Ikke driv bort (med forakt) den som ber om at behovene oppfylles. (93:10)

5.16 TIGGERE

På den annen side finner vi så mange friske og kraftige tiggere som vandrer rundt både her og der. De går inn i hjem uten tillatelse. Disse kommer ikke under betegnelsen trengende. Koranen har tydelig beskrevet de som faktisk er trengende:

De likegyldige tror på grunn av sin beskjedenhets at de ikke har behov for noe. Dere skal kjenne dem igjen på deres (sikre) merke.
De tigger ikke masete fra alle og enhver. (2:273)

Dette er mennesker som har behov som må oppfylles, men ikke behovene til profesjonelle tiggere, som utgjør en klasse av late og respektløse folk.

På den annen side, å oppfylle behovene til de som fortjener det, må ikke være en oppvisningshandling. Husk at å gjøre det er en plikt som Allah har pålagt dere:

Dere som tror! Ikke gi veldedighet av forfengelighet, som påminnelser om deres sjenerøsitet eller for å skade - som den som bruker sine eiendeler for å bli sett av folk.(2:264)

I stedet for denne oppvisningshandling er det bedre å nekte å gjøre det med gode ord (2:263)

5.17 VEIFARENDE

Det kreves av de troende at de ikke bare oppfyller behovene til de trengende som bor i nærheten av dem, men også til de veifarende som ikke får oppfylt sine behov på grunn av reising:

Og gjør godt mot foreldre ... den veifarende (som er trengende). (4:26)

5.18 VEIFARENDES RETT

En trengende veifarer har like mye rett til det dere har som dine slektninger har. Fordi ifølge den Hellige Koranen hører hele menneskeheten til ett broderskap, alle er grener av samme tre. Man kan tilhøre deres eget lokalsamfunn eller land, vedkommende kan være muslim eller ikke-muslim, vedkommende kan være deres slektning eller ikke, hvis vedkommende er virkelig trengende, må dere hjelpe ham eller henne. Denne hjelpen skjer ikke som veldedighet, men dreier seg om deres rett:

Og gi til dine slektninger det som er deres passende rett og (også) til de trengende og til veifareren. (17:26)

For alt som betales til de trengende, brukes vanligvis ordet "veldedighet". Den som betaler, føler seg ofte overlegen over den som blir betalt, og den sistnevnte føler seg ikke bare underlegen overfor den som gir, men sees også ofte ned på av andre.

Koranen endret imidlertid hele oppfatningen av almisser, da den foreskrev at de fattige og trengende har en rettighet til den rikes formue. Den formuende betaler til de fattige kun det vedkommende har rett til, og den fattige mottar det som en rettmessig sak. Derfor føler verken den som gir, seg stolt, eller den som mottar, ydmyket . Men det må huskes på at disse påleggene fra Koranen er ment for en tid da det islamske samfunnssystemet ennå ikke er oppfylt, fordi etter det, blir det den islamske stats ansvar å oppfylle menneskenes behov.

6 MUSLIMENES KOLLEKTIVE LIV

6.1 EN KOMPACT NASJON

Den Hellige Koranen foreskriver at muslimene skal leve et sosialt liv som en kompakt nasjon, altså *Millat* eller *Ummah*. *Ummah* betyr et ideologisk forent folk. Koranen taler ikke til enkeltmennesket. Alle dens pålegg (og lover) rettes mot det muslimske *Ummah* som et hele. Derfor er det sagt:

Vi har av dere skapt et Ummah, sentralt plassert (i verdenssamfunnet). (2:143)

Det betyr at muslimsk *Ummah* er like langt fra alle andre nasjoner i verden, ikke for eller mot noen av dem. Slik er det at muslimske *Ummah* er en internasjonal enhet.

Dere er det beste Ummah, skapt til glede for menneskeheten. (3:189)

6.2 SEKTVESEN

Utviklingen av ideologisk ulikhet i *Ummah*, og inndelingen av den i sekter, ikke er islamsk. Koranen har kategorisk erklært:

Etter at dere blir muslimer, vær ikke blant dem som blir
Mushrik. (30:32)

Hvem er de folk som Koranen kaller *Mushrik*:

De som deler opp sin Deen og blir delt inn i sekter (som danner
kløyving i det islamske samfunnet). (30:32)

Hver sekt er besatt av sitt eget syn på denne. (30:32)

Koranen har åpent erklært at slike folk er avskåret fra Allah og Hans Budbringer:

Og de som skaper ulikheter i den sosiale orden foreskrevet av Allah
og deler seg opp i sekter, (du Budbringer), du skal ikke ha noe med
dem å gjøre. (6:160)

6.3 BRODERSKAP BLANT DE TROENDE

De troende er medlemmer av samme broderskap.

Å skape ulikheter blant seg selv ut fra rase, språk og sted osv. er å gå imot Koranens lære. De troende må unngå dette. Leve med gjensidig kjærlighet og samarbeid. Hvis det oppstår tvist blant to personer, er det plikten til de rundt dem å sørge for at uenigheten løses på vennskapelig vis:

Derfor skap fred og forsoning mellom dine to (stridende) brødre.
(49:10)

Denne forsoningsprosessen må oppnås med rettferdighet. Hvis noen ikke adlyder den løsningen som er oppnådd på grunnlag av rettferdighet, må vedkommende kontrolleres, selv om det trengs makt for å oppnå dette.

6.4 HVORDAN BLI KVITT SEKTERISMEN?

Allah Den Allmektige har foreskrevet at de troende kun må følge Koranen, og fjerne seg fra alle menneskeskapte ideer og falsk tro:

Og hold fast alle sammen i det repet (Koranen) som Allah (rekker ut til deg), og vær ikke splittet blant dere selv. (3:102)

Det betyr at dere kun følger den livsveien som Allah har lagt foran dere. Dere må prøve all tro og alle lover ut fra Koranen. Alt som er i samsvar med Koranens lære, er korrekt, og alt som går imot dette, er galt. Dere må kalle dere selv *Muslim* fordi det er navnet som Allah har foreskrevet dere.:

Det er han som har gitt dere navnet muslimer. (22:78)

6.5 ISLAMSK SOSIAL ORDEN

Den praktiske måten for å oppnå muslimsk broderskap på er ved å opprette en sosial orden der livets kode er Koranen. I denne sosiale ordenen skal *Millat* velge sine egne representanter, som igjen skal velge den som er best egnet som leder blant dem, deres *Ameer* (leder). *Ameer* skal håndheve Koranens lover, pålegg og de permanente verdier i Koranen, og også samtidig håndheve reglement i harmoni med eksisterende forhold etter gjensidige konsultasjoner. Resten av *Millat* skal adlyde lovene som håndheves av *Ameer*. Det er det som kalles en islamsk sosial orden. Denne sosiale orden skal gjelde for hele *Millat*, mens en begynnelse kan gjøres på de lavere nivåene: For eksempel på steder inne i en by, og gradvis opp til bynivået og videre fra bynivå til statsnivå. En slik sosial orden skal gjøre det mulig for at hver enkel stemme skal bli hørt på det høyeste nivået, og den skal samtidig gjøre det mulig at ordre som håndheves av høyeste autoriteten, når til menneskene på lavere nivåene. Slik skal være bundet av Koranens rettledninger.

6.6 INGEN PARTIER

I denne sosiale ordenen skal det ikke være noen partier. Hele *Millat* (nasjonen) skal være ett enkelt parti, ett kompakt samfunn med Koranen som deres livslov.

6.7 VERDENSMUSLIMENE

Når denne orden vokser opp til hele det muslimske *Millat* (nasjonen) i ulike verdensdeler, så skal det være ett senter for hele *Millat* - verdenen med en livslov. Dette er den sosiale orden som Koranen foreskriver for verdens muslimer, og det samme ble iverksatt av Budbringeren (fred med ham). Å opprette en slik sosial orden kalles lydighet overfor Allah og Hans Budbringer (fred med ham), og dens organisering er gjentatte ganger vektlagt av Koranen. Dette er hva som kreves gjort. Det er ingen annen måte som kan lede til et kompakt 'Ummah.

6.8 FOR MENNESKEHETEN SOM ET HELE

Den sosiale orden beskrevet foran skal omfatte hele den muslimske verden, og følgelig skal alle muslimer være medlem av *Ummah* (det muslimske samfunnet i verden). Av administrative grunner kan det muslimske samfunnet deles inn i undersamfunn som befinner seg på forskjellige steder i verden, men med ett senter og en livslov som foreskrevet av Koranen.

Derfor er grunnlaget for en islamsk sosial orden lydighet overfor Koranen, og en praktisk form skal gis denne ut fra gjensidige drøftinger. Dette er den faktiske målsettingen for Haj-samlingen, der muslimer fra hele verden skal samles til gjensidige drøftelser for å gi deres program en praktisk form. Man må huske på at selv om denne sosiale orden skal gjelde for verdens muslimer, skal fordelene den gir, være tilgjengelig for menneskeheten som et hele. Den skal tenke ut metoder og midler for å oppfylle alle menneskers behov, samt å utvikle deres muligheter. Derfor skal den omkranse hele den menneskelige verden. Det er slik Koranen fører til opprettelsen av det verdenssamfunnet der alle mennesker skal være ansvarlig for den islamske sosiale orden. Den Hellige Koranen leger vekt på at en slik organisasjon må opprettes. Menneskene i verden har begynt å tenke på denne måten og å føle behovet for en slik organisasjon. Dette kan kun bli realitet på grunnlag av Koranen.

7 FORHOLD TIL IKKE-MUSLIMER

7.1 LIK BEHANDLING AV ALLE

Det etiske aspektet av Koranens lære, omfatter ikke kun en mild behandling av de troende, men også av ikke-muslimer. Koranen foreskriver at alle mennesker må behandles vennlig og mildt uten at det er noen forskjell mellom dem. For eksempel når det foreskrives at menn skal senke sitt blikk når de møter kvinner. Dette påbudet er ikke kun rettet mot troende kvinner, men alle kvinner. På samme vis når det foreskrives at dere ikke skal tilrane dere andres eiendom, betyr det muslimers eiendom samt ikke-muslimers, uansett hva deres tro er. Faktum er at en islamsk sosial orden er ansvarlig for å beskytte og ernære alle mennesker som et. Det er det som er meningen i det som den Hellige Koranen foreskriver.

7.2 BETYDNINGEN AV ORDET KAFIR

De vantro klager ofte på at Koranen kaller dem *kafir*. Man må være klar over at ordet *kafir* ikke er et skjellsord. Ordet *kafir* betyr en som ikke tror på Koranens lover. Siden islam er et sosialt system, er de som tror på dette systemet muslimer, eller medlemmer av et slikt system. De som derimot ikke tror på dette systemet og dets lover, er *kafir* eller ikke-medlemmer av det islamske samfunnet. Derfor betyr ikke ordet *kafir* forakt. Koranen sier:

Dere håner ikke dem de tror på ved siden av Allah, med mindre de i sin likegyldighet, på grunn av forakt, håner Allah. (6:109)

Det er sant at der det kun finnes muslimer, skal det ikke finnes noe idol å tilbe, men det betyr ikke at dere skal begynne å ødelegge de stedene der de dyrket sin tro. Koranen er imot dette.

7.3 BESKYTTELSE AV BEDEHUS

Koranen sier at hvis opprørske styrker tillates å vokse, kommer de til å ødelegge stedene der de svake dyrker sin tro. Derfor oppretter Allah grupper av mennesker som kontrollerer at opprørerne ikke gjør noe galt, slik at mennesker av alle religioner kan dyrke sin tro i fred.

Hadde ikke Allah kontrollert en samling mennesker ved hjelp av en annen, ville verden sikkert ha revet ned klostre, kirker, synagoger og moskeer der Allahs navn minnes i overflod. (22:40)

7.4 STORE IKKE-MUSLIMSKE PERSONENE

Allah har sagt:

For Vi har i sannhet sendt en budbringer til alle folk. (16:36)

Navnene til noen av Allahs budbringere nevnes i Koranen, men det finnes andre hvis navn ikke er oppgitt.

Noen budbringere har Vi allerede fortalt dere historien om, mens ikke om andre. (4:164)

En muslim skal tro at alle budbringere var sanne. De skal behandles forskjellig fra hverandre når det gjelder å være Allahs budbringere.

Vi gjør ingen forskjell mellom dem, og overfor Allah bøyer vi vår vilje. (3:83)

Å tro på Allahs budbringere og skriftene deres betyr å tro på deres fremkomst til forskjellige tider, blant ulike folk, slik at de skal være jevnbyrdige med hverandre i det at de var alle budbringere.

7.5 RESPEKT FOR ALLAHS BUDBRINGERE

Således pålegges muslimer å tro på alle Allahs budbringere. Respektløshet ovenfor noen av dem kan ikke engang vurderes eller tolereres. Samtidig kan vi ikke godta at ikke-muslimer lever på den måten Allah har forskrevet. Dette fordi skriftene som deres budbringere har kommet med, eksisterer ikke lenger i deres opprinnelige former. Deen, eller Allahs foreskrevne måte vi bør leve i henhold til, ligger nå kun trygt bevart i Koranen, og ikke i noen andre bøker. Åpenbaringsprosessen stanset etter at denne perfekte måten å leve på ble åpenbart for Muhammed (fred på ham) i form av Koranen. Derfor sluttet Allahs budbringere å vise seg.

7.6 TROSFRIHET

Koranen erklærte at livsstilen som Allah har foreskrevet, kun er å finne i Koranen, men ingen skal tvinges til å godta den.

Det er ingen tvang (at man skal følge) den levemåten som er basert på Koranens rettleiding. Den rette retningen er derfor forskjellig fra feil retning. (2:256)

Derfor kan man fritt velge om man vil følge denne måten eller en annen:

Si: (Dette er) sannheten fra den som forsørger dere (alle). Den som måtte ønske det, la han tro, og den som måtte ønske, la han være vantro. (18:29)

Koranen har således erklært:

Hvis en blant avgudsdyrkerne spør dere om asyl, så gi vedkommende asyl, slik at vedkommende kan høre Allahs ord. Og hvis vedkommende ønsker å dra et annet sted, skal dere eskortere vedkommende til (stedet) der vedkommende kan være trygg. (9:6)

Merk:

Det kan hende at det må gjentas at alle muslimer i verden tilhører samme *Ummah* eller nasjon, og alle ikke-muslimer tilhører et annet. Muslimer og ikke-muslimer kan ikke danne en *Ummah* sammen. Muslimene er instruert av Koranen til å skape en felles nasjon basert på samme sett av lover og regler. Ikke-muslimer står ikke sammen om noen slike lover, og kan derfor ikke danne en felles nasjonalitet før de ikke aksepterer samme lover og regler som muslimer lever i henhold til.

8 SAMMENDRAG

Beskrevet ovenfor er de viktigste påbudene og retningslinjene for muslimerne, og hvis man handler ut fra dem, vil det bringe nåde, fred og lykke til den enkelte, og samfunnet. Å handle i henhold til Guddommelige lover vil uten tvil bringe gode resultater. Resultater kan komme sent, men de er garantert av Koranen.

Videre må det huskes at målet for Deen, eller den islamske levemåten, er å få til det perfekte gjensidige forholdet mellom menneskeheten som en helhet. En person som ber regelmessig og drar på pilegrimsreiser, men som ikke er god overfor andre folk, er ikke en god muslim i henhold til den Hellige Koranen.

Denne boken tar for seg saker som er knyttet til muslimenes dagligliv. Denne boka er ingen detaljert beskrivelse av Deen, slik den ble åpenbart for Budbringeren Muhammed (fred på ham). Men nytten av den ligger i det faktum at kun de kan bli sanne voktere av en 'islamsk sosial orden', som i den tidligere delen av livet lærer å være rettferdig overfor sine medmennesker.

Universets Skaper fastsatte spesielle mønstre for veksten og utviklingen av alt som eksisterer i naturen.

Allah har lagd spesifikke mønstre for alt som eksisterer. (25:2)

Et mango-såkorn skal alltid vokse til et mangotre og bære frukter, som ikke skal være noe annet enn mango. Alle naturens lover samt de lover som ble åpenbart for Allahs budbringere, oppsto fra den samme kilde. På samme måte som mønstre i naturen, er også mønstre for den moralske og sosiale utviklingen av menneskeheten blitt fastsatt, og ligger bevart i Koranen. En nasjons fremtid avhenger av hvordan dens yngre generasjon oppfostres.

Måtte Allah den Allmektige skjenke den yngre generasjonen av muslimer lysten og styrken til å følge Koranens veiledninger, slik at de kan komme inn i et liv med heder og fremgang.